

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.347 van 21 maart 2003
in de zaak A. 111.844/X-10.622.**

In zake : 1. Jan VAN NIEL SCHUUREN,
 2. Hugo HEINKENS,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat D. VAN HEUVEN,
 kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
 President Kennedypark 8b

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkommende partij :

de KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te 8200 BRUGGE-SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan VAN NIEL SCHUUREN en
Hugo HEINKENS op 22 oktober 2001 hebben ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juli
2001 tot definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het
gewestplan Kortrijk op het grondgebied van de gemeenten Avelgem, Harelbeke,
Kortrijk, Menen, Waregem, Wevelgem en Zwevegem, zoals gepubliceerd in het
Belgisch staatsblad van 21 augustus 2001.";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 april 2002, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 17 mei 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat P. LOUAGE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat A. LUST, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de Katholieke Universiteit Leuven met een verzoekschrift van 27 november 2001 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat bij besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Kortrijk op het grondgebied van de gemeenten Avelgem, Harelbeke, Kortrijk, Menen, Waregem, Wevelgem en Zwevegem voorlopig wordt vastgesteld; dat dit plan onder meer een gebied gelegen te Kortrijk, aan de Etienne Sabbelaan, dat volgens het gewestplan Kortrijk was bestemd tot zone voor openbare nutsvoorzieningen en een beperkt gedeelte tot woongebied, bestemt tot "wetenschapspark" en bufferzone; dat verzoekers' eigendommen palen aan dit gebied; dat dit besluit met betrekking tot het op het grondgebied van de stad Kortrijk voorziene "wetenschapspark" het volgende vermeldt :

"Overwegende dat om analoge redenen als voor bovengenoemde bedrijventerreinen, het gewestplan Kortrijk reeds opnieuw in wijziging werd gesteld voor herneming van het deel van de gewestplanwijziging uit 1994 met aanduiding van een 'wetenschapspark' op het grondgebied van de gemeente Kortrijk, dat die gewestplanwijziging ondertussen reeds definitief is vastgesteld bij besluit van de

Vlaamse regering van 23 juli 1998 maar ondertussen door de Raad van State werd geschorst waarbij de Raad het door eiser aangevoerde middel van tegenstrijdigheid in de motivering als ernstig middel beschouwde;

Overwegende dat een onderzoek terzake leert dat dit middel tot een latere annulatie kan leiden, dat nochtans de inhoudelijke optie van de aanduiding van een wetenschapspark op de bewuste plaats verantwoord blijft op basis van de motieven, aangehaald in het bestreden besluit, met name 1° de lokatie in een gebied dat potentieel deel uitmaakt van de gebieden die in uitvoering van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen als stedelijk gebied zullen afgebakend worden omwille van de huidige ruimtelijke structuur, de reeds in de onmiddellijke omgeving aanwezige activiteiten zoals universiteit, hogescholen en sportcomplex, en de aan de gang zijnde ontwikkeling van het zgn. 'Hoog Kortrijk', 2° de inpassing in de door het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen vooropgestelde differentiatie van bedrijventerreinen en aanverwante terreinen met het oog op een optimaal gebruik van kansrijke gebieden;

Overwegende dat de beoogde bestemmingswijziging derhalve kan beschouwd worden als zijnde in overeenstemming met de bepalingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen; dat er redenen zijn om de bestemmingswijziging rechtsgeldig te hernemen;

Overwegende dat door de lokatie de synergie met de in de omgeving aanwezige universiteit en hogescholen bevorderd wordt;

Overwegende dat er moet gestreefd worden naar een zo goed mogelijke inpassing in de omgeving, onder andere naar een goed nabuurschap met de in de omgeving aanwezige woonfunctie; dat daarmee bij de inrichting van het gebied moet worden rekening gehouden; dat evenwel wordt geopteerd om bij de gewestplanwijziging zelf essentiële elementen van die goede inpassing in de omgeving te garanderen en met name een bufferzone aan te duiden;"

dat het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift "wetenschapspark" luidt als volgt :

"Een wetenschapspark is bestemd voor de vestiging van innoverende bedrijven en laboratoria en de ermee samenhangende kantoren en diensten, waarvan de belangrijkste component van de activiteit op fundamenteel en/of toegepast onderzoek is afgestemd in samenwerking met universiteiten en/of hogescholen. Bij de inrichting van het gebied zal ten zeerste rekening worden gehouden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en de onmiddellijke omgeving. De Vlaamse regering kan bepalen dat een bijzonder plan van aanleg moet worden opgemaakt waarin het parkkarakter, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, enz. worden vastgelegd voordat het gebied kan worden ontwikkeld.";

dat onder meer verzoekers tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift hebben ingediend; dat de gemeenteraad van de stad Kortrijk op 8 december 2000 aan de Vlaamse regering onder meer heeft voorgesteld "de bufferzone aan de westzijde van de bestemming Wetenschapspark te verplaatsen naar de oostelijke zijde van het wetenschapspark" zoals voorgesteld op het door hem bijgevoegde plan nr. 2, om volgende redenen :

"Gelet op de herziening van de bestemming wetenschapspark waarbij de bestemming is hernomen en waarbij ten noorden en ten westen van deze bestemming een bufferzone is aangebracht;

Overwegende dat het stadsbestuur van oordeel is dat de voorgestelde bufferzone langs de westzijde van de bestemming wetenschapspark overbodig is omdat het wetenschapspark langs deze zijde begrensd wordt door een brede openbare weg en er zich geen onmiddellijke aanpalende woonzone bevindt terwijl dit wel het geval is aan de oostzijde;

Overwegende dat omwille van hiervoor aangehaalde redenen het stadsbestuur voorstelt de westelijke bufferzone te verplaatsen naar de oostzijde van de bestemming wetenschapspark (zie voorstel op bijgevoegd plan nr. 2);"

dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 21 december 2000 een gunstig advies heeft verleend; dat de streekcommissie van advies voor de ruimtelijke ordening en de stedenbouw in West-Vlaanderen op 15 februari 2001 advies heeft uitgebracht waarin zij met betrekking tot het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift "Wetenschapspark" heeft gesteld wat volgt :

"1.2.1. ARTIKEL 7. WETENSCHAPSPARK (Bijlage 5 - Kaartbladen 29/5-29/6)

De Commissie stelt vast dat de aanleg van een wetenschapspark op betreffende locatie uitvoerig gemotiveerd wordt in het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000. De Commissie is de mening toegedaan dat de betreffende locatie de synergie met de in de omgeving aanwezige universiteit en hogescholen bevordert en bovendien kadert in een ruimte- en mobiliteits-besparende visie.

De Commissie is de mening toegedaan dat het bestemmingsvoorschrift, dat voorziet in een uitvoeringsplan, voldoende garanties biedt ten overstaan van het behoud van het karakter en de kwaliteit van de omgeving. Dat een uitvoeringsplan op gemeentelijk niveau echter noodzakelijk is, omdat gegarandeerd moet worden dat bij de inrichting van het terrein rekening gehouden wordt met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en met de omliggende omgeving. De Commissie is tevens van mening dat een bufferzone die gelegen is langs de noordelijke en noordoostelijke zijde van het wetenschapspark een goed nabuurschap garandeert met de nabije woonfunctie.

Aansluitend is de Commissie de mening toegedaan dat een mogelijke minwaarde van de omliggende eigendommen geen vaststaand gegeven is. Eventuele planschade en vergoedingen behoren tot de bevoegdheid van de rechtbanken van eerste aanleg (art. 35 en 36 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996). De Commissie is tevens van mening dat het in de bezwaren vernoemde schorsingsarrest (arrest van de RVS van 13/08/99) van de Raad van State geen uitspraak doet over de huidige ontwerp-gewestplanwijziging.

De Commissie stelt tevens dat andere mogelijke locaties of een andere bestemming dan wetenschapspark voor de betrokken zone, geen deel uitmaken van het openbaar onderzoek van deze ontwerp-gewestplanwijziging en dus ook niet kunnen weerhouden worden.

De Commissie is de mening toegedaan dat het ontwerp-gewestplan slechts in de eindfase van de procedure wordt voorgelegd aan het advies van de Raad van State. In een arrest van de Raad van State (...) wordt immers gesteld dat een ministerieel besluit van een ontwerp-gewestplan niet zonder meer voor advies aan de Raad van State moet worden voorgelegd. De Raad van State adviseert bij voorkeur als laatste, op basis van een zo definitief mogelijke tekst. Gewestplannen die nog een openbaar onderzoek moeten doormaken en bijgevolg kunnen gewijzigd worden, worden bij voorkeur niet geadviseerd. Art. 3 van de wetten op de Raad van State, stelt dat de Raad van State enkel advies geeft over

ontwerpen van reglementaire besluiten (d.i. besluit met verordenende kracht). Dit houdt in dat de Raad van State enkel advies geeft alvorens de Vlaamse regering een gewestplan definitief vaststelt. Een ontwerp-gewestplan heeft geen verordenende kracht (art 2 §2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996), is bijgevolg geen reglementair besluit en moet alvorens de Vlaamse regering het besluit vaststelt, niet voorgelegd worden aan de Raad van State. De Commissie is de mening toegedaan dat de bezwaren daaromtrent voorbarig zijn.

- De Commissie adviseert voorgestelde gewesplanwijziging GUNSTIG, mits :
- bij de inrichting van het gebied zoveel mogelijk rekening gehouden wordt met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en de onmiddellijke omgeving. De Commissie is de mening toegedaan dat om goede maximale voorwaarden te creëren, dit enkel kan gebeuren door een uitvoeringsplan op te maken. De realisatie van dit ruimtelijk uitvoeringsplan dient te gebeuren op gemeentelijk niveau.
 - de bufferzone verplaatst wordt van noordwestelijke zijde naar noord-oostelijke zijde, omwille van het goede nabuurschap met de nabije woonfunctie.";

dat de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 14 juni 2001 advies heeft verleend over het ontwerp; dat dit advies onder meer vermeldt wat volgt :

"Artikel 3.

Volgens artikel 3 van het ontwerp moet een bijzonder plan van aanleg worden opgemaakt alvorens tot de ontwikkeling van het betrokken gebied kan worden overgegaan.

Bij de Raad van State, afdeling administratie, zijn verschillende annulatieberoepen hangende waarin de wettigheid van gelijkaardige voorschriften in vraag wordt gesteld.

Gelet op de vaste adviespraktijk geen opmerkingen te maken met betrekking tot rechtsvragen die rijzen in een voor de afdeling administratie van de Raad van State aanhangig geding, onthoudt de Raad van State, afdeling wetgeving, zich van het maken van opmerkingen bij voornoemde bepaling.";

dat de Vlaamse regering bij het bestreden besluit het hierbij gevoegde plan tot gedeeltelijke wijziging van het koninklijk besluit van 4 november 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Kortrijk definitief heeft vastgesteld voor een deel van het grondgebied van de gemeenten Avelgem, Harelbeke, Kortrijk, Menen, Waregem, Wevelgem en Zwevegem, afgebakend op de kaartbladen 28/8, 29/1, 29/2, 29/3, 29/5, 29/6 en 29/7, met aanvullende stedenbouwkundige voorschriften, zoals vervat in de bijlagen 1 tot en met 8 bij dit besluit definitief heeft vastgesteld, heeft beslist dat de kaart met de bestaande fysische en juridische toestand, behorende tot de niet normatieve delen van het voormeld gewestplan, is vervat in de bijlagen 9 tot en met 15 bij dit besluit, en dat "een bijzonder plan van aanleg moet worden opgemaakt voor het wetenschapspark alvorens tot de ontwikkeling ervan kan worden overgegaan"; dat het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift "Wetenschapspark" luidt als volgt :

"Een wetenschapspark is bestemd voor de vestiging van innoverende bedrijven en laboratoria en de ermee samenhangende kantoren en diensten, waarvan de belangrijkste component van de activiteit op fundamenteel en/of toegepast onderzoek is afgestemd in samenwerking met universiteiten en/of hogescholen. Bij de inrichting van het gebied zal ten zeerste rekening worden gehouden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en de onmiddellijke omgeving.";

dat dit besluit bij uittreksel is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 augustus 2001;

Overwegende dat verzoekende partijen, wat hun belang betreft, in het verzoekschrift tot schorsing uiteenzetten dat zij "allen rechtstreeks aangelanden (zijn) van de zone waarop de gedeeltelijke wijziging van het gewestplan betrekking heeft" en zij "aldus ipso facto het nodige belang tot het instellen van de huidige procedure (vertonen)";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de verzoekende partijen slechts belang kunnen laten gelden bij de nietigverklaring en bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor zover dit een bestemmingswijziging inhoudt voor de percelen waarvan verzoekende partijen eigenaar zijn, en dat voor het overige deel de vordering dient te worden afgewezen als onontvankelijk bij gebrek aan belang;

Overwegende dat verzoekende partijen hun belang beperken tot de wijziging van de bestemming van het aan hun eigendommen palende gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en woongebied in wetenschapspark en bufferzone; dat het een vanuit planologisch standpunt isoleerbaar gebied betreft; dat de vernietiging van de door het bestreden besluit aan dit gebied gegeven bestemming niet tot gevolg heeft de overige bestemmingswijzigingen van het gewestplan in het gedrang te brengen; dat in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij aanvoert, een verzoeker niet alleen van het rechtens vereiste belang doet blijken voor zover de bestemming van aan hem in eigendom toebehorende percelen wordt gewijzigd, maar eveneens voor de wijziging van de bestemming van de gebieden die in de omgeving van zijn eigendom zijn gelegen; dat de vordering slechts ontvankelijk is in de mate het bestreden besluit de bestemming wijzigt van het gebied gelegen aan de Etienne Sabbelaan te Kortrijk in "wetenschapspark" en bufferzone (bijlagen 5 en 6);

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers in een zesde middel de schending aanvoeren van de artikelen 10, 12 en 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de schending van het legaliteitsbeginsel en machtsoverschrijding; dat zij in de uiteenzetting van het middel aanvoeren dat overeenkomstig artikel 10 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening het gewestplan de aanduiding van de bestaande toestand, de maatregelen van aanleg, vereist om te voldoen aan de economische en sociale behoeften van het gewest en de maatregelen ter verbetering van het net der voornaamste verkeerswegen omvat, en dat het daarbij eveneens kan bevatten, algemene voorschriften van esthetische aard, en geheel of ten dele zaken die in een gemeentelijk algemeen plan zijn opgenomen overeenkomstig de opsomming vermeld in de terzake geldende bepaling, dat in het bestreden besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 2001 artikel 1 van het beschikkend gedeelte voorziet in de definitieve vaststelling van de wijziging van de bestemmingsvoorschriften met betrekking tot bepaalde gebieden in het gewestplan Kortrijk, dat artikel 3 dan stelt dat een bijzonder plan van aanleg moet worden opgemaakt voor het wetenschapspark alvorens tot de ontwikkeling ervan kan worden overgegaan, terwijl het stedenbouwkundig voorschrift in het ontwerp-gewestplan waarin werd bepaald dat de Vlaamse regering kan bepalen dat een bijzonder plan van aanleg moet worden opgemaakt, na openbaar onderzoek, en zonder dat zulks verantwoord wordt in het verslag van de regionale commissie of in de bestreden beslissing, niet weerhouden werd, dat de Raad van State, afdeling wetgeving, zich met betrekking tot genoemd artikel 3 onthouden heeft van opmerkingen te maken, aangezien bij de Raad van State, afdeling administratie, verschillende annulatieberoepen hangende zijn waarin de wettigheid van gelijkaardige voorschriften in vraag wordt gesteld en het de vaste adviespraktijk is geen opmerkingen te maken met betrekking tot rechtsvragen die rijzen in een voor de afdeling administratie van de Raad van State aanhangig geding, dat verzoekers geen wettelijke bepaling bekend is die maakt dat de Vlaamse regering de gemeente kan verplichten tot het opmaken van een bijzonder plan van aanleg, opdat aan een gewestplanbestemming uitvoering kan

worden gegeven, en dat hen al evenmin een wettelijke bepaling bekend is die de uitvoerbaarheid van een gewestplan onderwerpt aan een opschortende voorwaarde, in casu de totstandkoming van een bijzonder plan van aanleg;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bestemmingsvoorschrift "wetenschapspark" werd gewijzigd ingevolge het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State met betrekking tot artikel 3 en voorts verwijst naar de nota van de Vlaamse minister aan de leden van de Vlaamse regering, waarin wordt gesteld wat volgt :

"(...) Nu om een discussie ter zake te vermijden en voor wat het wetenschapspark betreft mogelijke verwarring tussen het voorschrift enerzijds en het beschikkend gedeelte anderzijds te vermijden, wordt voorgesteld om enerzijds de betrokken clausules uit de voorschriften te schrappen, maar anderzijds de verplichting tot opmaak van een bijzonder plan van aanleg voor het wetenschapspark wel in het beschikkend gedeelte te laten staan, in het bijzonder omdat die planopmaak een goede ordening en een goed nabuurschap met omliggende functies moet helpen verzekeren. Dit element uit het beschikkende gedeelte vindt steun in artikel 12 van het gecoördineerde decreet ruimtelijke ordening van 22 oktober 1966",

en voorts :

"Volgens de stedenbouwkundige voorschriften 'transportzone', 'wetenschapspark' en 'natuureducatieve infrastructuur' kan de Vlaamse regering, zo luidde het voorschrift, bepalen of er voor de aldus bestemde gebieden een bijzonder plan van aanleg moet worden opgemaakt. In het principieel goedgekeurde ontwerpbesluit werd bepaald dat enkel voor het wetenschapspark te Kortrijk een bijzonder plan van aanleg moet worden opgemaakt. De Raad wijst erop dat de techniek waarbij (door) een gewestplan de nadere ordening van een gebied wordt doorgeschoven naar een BPA voorafgaand aan de ontwikkeling van het gebied, het voorwerp uitmaakt van betwistingen bij de afdeling administratie (dus schorsings- of annulatieberoepen tegen gewestplanwijzigingen). De Raad geeft geen verdere opmerkingen om die reden. Opgemerkt moet worden dat de bewuste werkwijze in de gewestplanvorming niet nieuw of uitzonderlijk is. Zo voorziet artikel 5.1.1. van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, voorafgaandelijk voorgelegd aan het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, dat de woonuitbreidingsgebieden uitsluitend bestemd zijn voor groepswooningbouw 'zolang de bevoegde overheid over de ordening van het gebied niet heeft beslist'. De Raad van State, afdeling administratie, oordeelde (...) dat de beslissing over de ordening van een woonuitbreidingsgebied planmatig wordt genomen en niet door middel van individuele vergunningen. Voorts is de techniek van de verplichting van nadere ordening gebruikt in een hele reeks bijzondere voorschriften uit de oorspronkelijke gewestplannen, die aan de Raad zijn voorgelegd'.

De in het bestreden besluit aangewende techniek waarbij een verdere ordening bij BPA wordt opgelegd, vindt zijn steun in artikel 12 van het gecoördineerd stedenbouwdecreet, dat voorziet dat elke gemeente van het Vlaamse Gewest hetzij uit eigen beweging, hetzij binnen haar door de Vlaamse

Regering gestelde termijn, een algemeen plan en bijzonder plan van aanleg dient te nemen";

Overwegende dat de tussenkomen partij antwoordt wat volgt :

"Het verplicht voorafgaandelijk opmaken van een b.p.a. is, verre van een schending van art. 12, dro 22 oktober 1996, integendeel een juiste toepassing ervan. Die bepaling geeft precies het Vlaamse gewest de bevoegdheid een gemeente ertoe te verplichten een b.p.a. op te maken. Zij kan daartoe zelfs een termijn bepalen. En art. 22, dro 22 oktober 1996 voegt eraan toe dat, 'indien de gemeente of de vereniging van gemeenten de verplichting tot aanneming van de in art. 12 bedoelde algemene en bijzondere plannen niet nakomt binnen de termijnen die de Vlaamse regering aan de haar voorgelegde plannen algehele goedkeuring onthoudt, zij voor de aanneming van die plannen in de laats van de gemeente of de vereniging van gemeenten kan treden'.

Weliswaar heeft art. 12 van het coördinatiebesluit het over een 'gestelde termijn', doch het expliciet vaststellen van een termijn is duidelijk geen substantiële voorwaarde voor het rechtsgeldig verplichten van een gemeente tot de opmaak van een b.p.a. Niets staat eraan in de weg dat die termijn in een latere fase zonodig nog wordt bepaald. In elk geval is de bepaling 'alvorens tot de ontwikkeling van het betrokken gebied over te gaan' een voldoende termijnbepaling in de zin van die decretale bepaling.

Een en ander heeft niets te maken met het 'opschorten' van de vastgestelde bestemming en/of de principiële uitvoerbaarheid van de administratieve rechtshandeling. Een opschortende voorwaarde is in wezen een loutere toekomstige en onzekere gebeurtenis waarvan de realisatie geenszins afhangt van de wil van de betrokken gemeente. Te dezen gaat het om een wettig opgelegde plicht, waartoe de gemeente gehouden is, en die dus niets uitstaande heeft met een externe of vreemde oorzaak. Het is mitsdien geen opschortende voorwaarde maar een termijnbepaling.

In afwachting van de opmaak van de b.p.a. heeft de bestemming wel degelijk uitvoering (le privilège du préalable). Alleen zullen tot zolang geen individuele bouw- of verkavelingsvergunningen kunnen uitgereikt worden. Zo zou niemand middelerwijl het gebied mogen gebruiken in strijd met het vastgestelde plan op straffe zich plichtig te maken aan de inbreuk voorzien door art. 146.6° van het decreet van 18 mei 1999. Wie in strijd met het plan mocht handelen, zou voor de strafrechter niet kunnen invoeren dat het nog geen uitwerking heeft omdat het verplicht gestelde b.p.a. nog niet is opgemaakt !

(...)"

Overwegende dat artikel 10 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt wat volgt :

"Het gewestplan bevat :

1° de aanduiding van de bestaande toestand;

2° de maatregelen van aanleg, vereist om te voldoen aan de economische en sociale behoeften van het gewest;

3° de maatregelen ter verbetering van het net der voornaamste verkeerswegen.

Het kan eveneens bevatten :

1° algemene voorschriften van esthetische aard;

2° geheel of ten dele de zaken die in een gemeentelijk algemeen plan zijn opgenomen overeenkomstig de navolgende opsomming.

Wanneer er een streekplan bestaat, richt het gewestplan zich naar de aanwijzingen en bepalingen ervan en vult ze aan. Het kan er desnoods van afwijken.";

Overwegende dat uit artikel 9 van hetzelfde decreet volgt dat voor alle stedenbouwkundige gewesten zonder uitzondering gewestplannen moeten worden opgemaakt en deze gewestplannen de bestemming moeten vaststellen van alle gronden gelegen binnen hun beheersingsgebied, zonder uitzondering;

Overwegende dat artikel 3 van het bestreden besluit bepaalt dat "een bijzonder plan van aanleg moet worden opgemaakt voor het wetenschapspark alvorens tot de ontwikkeling ervan kan worden overgegaan";

Overwegende dat zowel uit artikel 10 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening dat bepaalt dat het gewestplan de maatregelen van aanleg bevat, vereist om te voldoen aan de economische en sociale behoeften van het gewest, als uit artikel 43 van hetzelfde decreet, dat bepaalt dat een vergunningsaanvraag, bij gebreke van een bijzonder plan van aanleg, rechtstreeks getoetst wordt aan de voorschriften van een streek- of gewestplan, op het eerste gezicht blijkt dat een in een gewestplan vastgestelde bestemming uit zichzelf rechtsgevolgen heeft; dat m.a.w. op grond van de bestemmingsvoorschriften alleen de concrete realisatie van de gegeven bestemming mogelijk moet zijn; dat op het eerste gezicht noch genoemd artikel 10 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, noch enige andere wettelijke bepaling de mogelijkheid voorziet de uitwerking van de in een gewestplan vastgestelde maatregelen van aanleg afhankelijk te maken van de opmaak van een bijzonder plan van aanleg; dat noch artikel 12, noch artikel 22 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening waarop de verwerende partij en de tussenkomende partij zich beroepen aan de Vlaamse regering de bevoegdheid lijkt te verlenen om aan een gewestplanvoorschrift uitwerking te onthouden tot een bijzonder plan van aanleg is opgemaakt; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij lijkt voor te houden, ook het bestemmingsvoorschrift "woonuitbreidingsgebied" zoals bepaald in artikel 5, 1.1.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen wel degelijk uit zichzelf rechtsgevolgen creëert waar dit gebied, zonder dat over de ordening van het gebied voorafgaandelijk door de bevoegde overheid is beslist, reeds een onmiddellijk uitvoerbare bestemming heeft, met name groepswoningbouw; dat het opleggen van de verplichting een bijzonder plan van aanleg op te maken vooraleer aan een gewestplanvoorschrift

uitwerking kan worden verleend op het eerste gezicht in strijd is met het in onder meer voornoemde bepalingen neergelegde beginsel dat een in het gewestplan vastgestelde bestemming uit zichzelf rechtsgevolgen heeft; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers aanvoeren dat hun eigendommen rechtstreeks grenzen aan het betrokken "wetenschapspark", dat uit de verleende omschrijving van de term "wetenschapspark" blijkt dat het nog steeds om een zone gaat waarin tal van VLAREM-vergunningplichtige bedrijven terecht kunnen, ook in de sectoren van chemie, petrochemie, biotechnologie, e.d.m. met alle hinderlijke gevolgen en veiligheidsgevaaren vandien, dat de bedrijvigheid zich zou uitstrekken over een oppervlakte van om en bij 18 ha, dat de aanleg van een wetenschapspark met een dergelijk ruime omvang palend aan een residentiële wijk ontegensprekelijk een zeer nadelige invloed heeft op de aanleg van deze wijk, en dat het louter voorzien van een bufferstrook niet van aard is om het zeer nadelige karakter van het voorziene wetenschapspark te ontzenuwen, dat dit reeds werd aanvaard ten aanzien van het "B.P.A. Researchpark" in het arrest nr. 68.566 van 1 oktober 1997, hetgeen a fortiori geldt voor de voorliggende gewestplanwijziging, welke precies eenzelfde doel heeft; dat verzoekers stellen geen andere keuze te hebben dan de schorsing van de tenuitvoerlegging te vragen en niet te kunnen wachten op een eventueel vernietigingsarrest, om volgende redenen :

- "- De voorziene bouwwerken en installaties kunnen op een relatief snelle manier en binnen een termijn van enkele maanden vergund worden, alsook middels toepassing van industriële bouwtechnieken (prefab-bouwelementen, betonconstructies edm...) zeer snel worden gerealiseerd. Daardoor zullen de wijken van verzoekende partijen het residentieel, rustig en zelfs landelijk karakter van hun omgeving definitief verliezen.

Het gegeven dat eerst een bijzonder plan van aanleg moet worden opgemaakt vooraleer tot de ontwikkeling van het wetenschapspark kan worden overgegaan, verandert niets aan voormelde vaststelling.

Ook de opmaak van dergelijk bijzonder plan van aanleg is hoogstens een kwestie van enkele maanden, en gelet op de gretigheid waarmee alle betrokken overheidsinstanties kost wat kost op de kwestieuze site een wetenschapspark wensen te realiseren, mogen verzoekers er rechtmatig van uitgaan dat door de betrokken instanties er alles zal aan gedaan worden om het opgelegde bijzonder plan van aanleg zo snel als mogelijk op te maken.

Tegen dat de uitslag van een annulatieverzoek gekend is, waarvan mag worden aangenomen dat de afwikkeling van dergelijke procedure meerdere jaren in beslag neemt, zal aldus zonder twijfel een groot deel van het goedgekeurde wetenschapspark op irreversibele wijze reeds gerealiseerd zijn.

- Het nadeel dreigt irreversibel te zijn, want Uw Raad heeft reeds meerdere malen moeten vaststellen dat na vernietiging van een bepaalde administratieve beslissing, de bevoegde overheid nog steeds zelden het herstel in de vorige toestand vordert, en dat de uitvoering van een gerechtelijk bevel dat dergelijk herstel oplegt eveneens zeldzaam te noemen is. Dit geldt in het bijzonder met betrekking tot voorliggend geval, nu het project Researchpark een initiatief is van de overheid zelf.
- In geval van realisatie van het wetenschapspark zullen verzoekers geconfronteerd worden met een zeer ruim bedrijfsterrein aan hun deur, aangewend voor wetenschappelijk industriële doeleinden, met alle gevolgen op het vlak van geluidshinder, geurhinder en trillingshinder die aan elke hinderlijke inrichting verbonden is, vanden.
Tevens is er een dreiging van brand- en ontplofingsgevaar, gelet op de experimentele activiteiten die ongetwijfeld binnen het wetenschapspark zullen ontwikkeld worden, en met een ernstig gezondheidsrisico in de mate toxische stoffen zullen worden aangewend.
Hoe dan ook zal er evenzeer sprake zijn van het zich voordoen van een ernstige verkeersdrukke bij de inrichting en de uitbating van het wetenschapspark, terwijl niet eens kan worden aangetoond dat er voldoende parkeerruimte zal worden voorzien.
- Tenslotte is er ontegensprekelijk de esthetische schade die door de inplanting van het wetenschappelijk bedrijventerrein zal veroorzaakt worden, daar waar de site op dit ogenblik enkel een groene ruimte beslaat welke tot midden de jaren '90 enkel voor landbouwdoeleinden is aangewend geworden.
- Het aanbrengen van een - op zich ruimschoots ontoereikende - bufferzone ter hoogte van de eigendommen van verzoekers is, zoals reeds gezegd, niet van die aard dat daarmee alle voormelde hinder en ongemakken ten aanzien van verzoekers ongedaan wordt gemaakt. Men denke daarbij aan de geurhinder, ontplofingsgevaar etc...
Integendeel vormt het voorzien van dergelijke bufferzone het bewijs dat de voorziene wetenschappelijk-industriële activiteiten ook door verwerende partij in se als gevaarlijk worden beschouwd en onmogelijk in overeenstemming te brengen zijn met het residentieel karakter van de onmiddellijke omgeving.
Hetzelfde dient te worden gezegd met betrekking tot de verplichting tot het voorafgaandelijk opmaken van een bijzonder plan van aanleg. Dit plan zal noodzakelijkerwijze enkel en alleen gericht zijn op de inplanting van de voorziene industriële bedrijven met wetenschappelijk karakter mogelijk te maken, zonder dat de daarmee inherente ongemakken zoals voormeld zullen (kunnen) worden vermeden.";

dat verzoekers voorts de overwegingen met betrekking tot het verweer ten aanzien van het alsdan aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel citeren uit het arrest nr. 82.077 van 13 augustus 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Kortrijk werd bevolen, en zich "deze argumentatie eigen (maken)";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"(...)

Nadelige effecten die voortspruiten uit de exploitatie van een wetenschapspark, bestemd voor de vestiging van innoverende bedrijven, laboratoria en de ermee samenhangende kantoren en diensten, waarvan de belangrijkste component van de activiteit op fundamenteel en of toegepast onderzoek is afgestemd in samenwerking met universiteiten en of hogescholen, zijn reeds het onderwerp geweest van uitvoerig onderzoek en geëvalueerd en beoordeeld door talrijke adviesverlenende instanties. De gunstige adviezen van deze instanties wijzen erop dat de bestemmingswijziging niet als bovenmatig hinderlijk of nadelig voor de plaatselijke omgeving zal worden ervaren.

5. Verzoekende partijen zijn eigenaars van woningen palende aan een gebied dat krachtens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk is bestemd tot gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. De bestemming wordt gewijzigd in wetenschapspark. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat door de aanleg van het wetenschapspark het omliggend gebied in het gedrang zal komen. De bestemming zoals voorzien in 1977 zou even goed kunnen voorzien in gemeenschapsvoorzieningen die even storend en hinderlijk zijn als een wetenschapspark.

In het bestreden besluit blijkt overigens de nodige aandacht te zijn gegeven voor deze problematiek door maatregelen te nemen om de schadelijke invloeden maximaal te voorkomen. Alle mogelijke garanties om de nadelen die gepaard gaan met de exploitatie zullen tot een minimum beperkt worden. Bij de inrichting van het gebied zal rekening worden gehouden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteit van het terrein en de onmiddellijke omgeving.

6. Het volstaat niet zich op een hypothetisch nadeel te beroepen. Het komt zeer onwaarschijnlijk voor dat verzoekende partijen, zoals zij dit laten uitschijnen, van (de) ene op de andere dag zouden geconfronteerd worden met een zeer ruim wetenschapspark, aangewend voor wetenschappelijke industriële doeleinden met alle beweerde gevolgen op vlak van geluidshinder, geurhinder en trillingshinder. Anderzijds zijn er in de stedenbouwwetgeving reeds voldoende beschermde bepalingen ingebouwd teneinde de bestaanbaarheid en verenigbaarheid van bouwprojecten met de onmiddellijke omgeving te doen afstemmen. Teneinde rest verzoekende partijen nog steeds de mogelijkheid tegen dergelijke hypothetisch toekomstige stedenbouwkundige vergunningen de nodige schorsings- en nietigverklaringsprocedures in te leiden.

7. Bovendien betreffen de ingeroepen nadelen ook elementen die middels bijzondere exploitatievoorwaarden in de milieuvergunning tot een aanvaardbaar minimum worden herleid. Deze nadelen dienen dan ook in het kader van de milieuvergunningsaanvraag te worden ingeroepen en overwogen.

8. Het zou volgens verzoekende partijen uiterst moeilijk zijn de plaats in de huidige toestand te herstellen bij een eventuele vernietiging van een verleende stedenbouwkundige vergunning. Het volstaat te verwijzen naar het huidige stedenbouwkundig beleid waar een strenge afbraakpolitiek ten aanzien van wederrechtelijk opgerichte bouwwerken wordt gevolgd, zodat dit argument op heden niet meer kan worden gevolgd";

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt dat de feitelijke en juridische context van het actueel geschil grondig verschilt van deze die aanleiding heeft gegeven tot het ingeroepen schorsingsarrest, zodat dit arrest te dezen geen enkel gezag van gewijsde heeft en niet dienend is, dat de woningen van de verzoekende partijen en tuinen niet "grenzen" aan het betrokken "wetenschapspark", maar ervan zijn gescheiden door een 50 m brede bufferzone als bedoeld in artikel 14,

4.5., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, die zal worden ingericht als groengebied, en waardoor voorkomen wordt dat er van bovenmatige visuele of esthetische hinder sprake kan zijn, zeker in vergelijking met de vorige bestemming, dat daarenboven de door verzoekers ingeroepen nadelen rechtstreeks het gevolg kunnen zijn van de uitvoerbaarheid van het bestreden besluit, aangezien deze, aangenomen dat zij zich voordoen -quod non- maar kunnen voortvloeien, primo, uit het in de toekomst nog op te maken bijzonder plan van aanleg, secundo, uit de stedenbouwkundige vergunningen die daarna zullen worden uitgereikt, en tertio, uit de milieuvergunningen die voor de exploitatie in die gebouwen nodig zullen zijn, in afwachting waarvan zelfs de uitvoering van eventuele stedenbouwkundige vergunningen ingevolge artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 geschorst zal blijven, dat de opmaak van een bijzonder plan van aanleg niet op korte tijd kan worden gerealiseerd, dat de door verzoekers opgesomde hinder, gaande van geluidshinder tot trillingshinder, niet door de uitvoering van het gewestplan en het nog op te maken bijzonder plan van aanleg worden veroorzaakt, maar uitsluitend verbonden zijn aan de later nog te verkrijgen milieuvergunningen, zodat het ingeroepen nadeel niet voortvloeit uit de bestreden administratieve handeling zoals vereist, dat de ingeroepen nadelen zodanig vaag en algemeen omschreven zijn dat zij niet aanvaardbaar zijn, dat zij bovendien hypothetisch zijn, dat verzoekers het wetenschapspark over één kam scheren met het klassiek gemengd industriegebied, waar aan milieuvervuilende of milieubelastende productie of distributie wordt gedaan, dat de richtinggevende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (blz. 448) een differentiatie stellen tussen enerzijds het gemengde bedrijventerrein en specifieke bedrijventerreinen, waaronder het "wetenschapspark" waarvan wordt gesteld dat het wordt "voorbehouden voor bedrijven met een bedrijfsmatig sterke binding met een kenniscentrum (bv. universiteit) (en) worden gevestigd nabij het kenniscentrum", dat wat betreft specifieke bedrijventerrein het structuurplan ondermeer voorziet in "transport- en distributiezone", "kleinhandelszones", "kantoor- en dienstzones", "zones voor afvalverwerking en recyclage, ..." hetgeen inhoudt dat die activiteiten in een wetenschapspark niet zijn toegelaten; dat het feit dat een wetenschapspark niets te maken heeft met een klassiek industriegebied ook blijkt uit het besluit van de Vlaamse regering van 16 juni 1998 tot regeling van de toekenningsvoorwaarden, subsidiepercentages en het beheer van bedrijventerreinen, waarvan artikel 1 bepaalt dat onder "wetenschapspark" dient te worden verstaan een "wetenschappelijk gebied voorbehouden voor de vestiging van onderzoeksintensieve ondernemingen, universiteiten kunnen in beperkte mate complementair aanwezig

zijn", dat artikel 16, § 1, 3° voorziet dat in het beheerscomité steeds drie vertegenwoordigers moeten zitting hebben, voorgedragen "door de universiteit in kwestie", en artikel 17 dat bepaalt dat de vertegenwoordigers voorgedragen door de universiteiten de vereiste criteria opstellen waaraan de onderzoeksactiviteit van de kandidaat-investeerders moet voldoen, en dat de universiteit in opdracht van het beheerscomité het researchkarakter van de ondernemingen die zich op het wetenschapspark willen vestigen, onderzoekt op basis van de criteria vastgesteld door genoemde vertegenwoordigers van de universiteiten, zodat het uitgesloten is dat de ontwikkeling van een wetenschapspark zou kunnen buiten de universiteit om;

Overwegende dat het betrokken gewestplanvoorschrift de rechtsgrond vormt voor het nog vast te stellen bijzonder plan van aanleg en later af te leveren stedenbouwkundige- en milieuvergunningen; dat de aangevoerde nadelen als zodanig hun rechtstreekse oorzaak vinden in het bestreden besluit; dat de stelling van de verwerende partij en de tussenkomenende partij niet kan worden bijgetreden dat verzoekers' situatie niet ernstig wordt gewijzigd door de nieuwe bestemming "wetenschapspark" omdat de vorige bestemming "gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" hen dezelfde nadelen kan berokkenen als degene die zij thans ten aanzien van de nieuwe bestemming inroepen; dat immers het "wetenschapspark" overeenkomstig de bepalingen van het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift bestemd is "voor de vestiging van innoverende bedrijven en laboratoria en de ermee samenhangende kantoren en diensten, waarvan de belangrijkste component van de activiteit op fundamenteel en/of toegepast onderzoek is afgestemd in samenwerking met universiteiten en/of hogescholen", zonder dat enige beperking wordt opgelegd wat betreft de mogelijke hinder die door de bedoelde bedrijven kan worden veroorzaakt; dat de kans dat de door verzoekers uiteengezette nadelen zich bij de realisatie van de bestreden gewestplanbestemming kunnen voordoen uit de aard van de nieuwe bestemming ruimschoots groter moet worden geacht dan bij de realisatie van de vorige bestemming; dat er geen reden is om aan te nemen dat de omstandigheid dat het "wetenschapspark" enkel zou kunnen worden ontwikkeld in samenwerking met een universiteit of hogeschool garanties zou inhouden dat de aangevoerde nadelen zich niet zouden voordoen; dat het argument dat thans tussen het woongebied en het wetenschapspark een 50 m brede bufferzone wordt voorzien niet overtuigt gelet op de omvang van het wetenschapspark en het totale gebrek aan garanties wat betreft de mogelijke hinder die door de toegelaten bedrijven kan worden veroorzaakt; dat verzoekers' uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat waaruit blijkt dat de

wijziging van de gewestplanbestemming "gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen" in "wetenschapspark" overeenkomstig de bepalingen van het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift, hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Katholieke Universiteit Leuven in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juli 2001 tot definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Kortrijk op het grondgebied van de gemeenten Avelgem, Harelbeke, Kortrijk, Menen, Waregem, Wevelgem en Zwevegem, in zover het gebied, gelegen te Kortrijk, aan de Etienne Sabbelaan, wordt bestemd tot "wetenschapspark" en bufferzone (bijlagen 5 en 6).

Artikel 3.

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest wordt bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 5.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig maart 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.